

(2004/C 70 E/040)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1255/03
af Hanja Majj-Weggen (PPE-DE) til Kommissionen

(3. april 2003)

Om: Menneskerettighederne i Vietnam

Har Kommissionen kendskab til den liste over politiske fanger i Vietnam, som organisationen Liberty Flame Foundation har opstillet?

Er Kommissionen klar over, at Vietnams kommunistiske parti i Hanoi undertrykker politiske dissidenter? Har Kommissionen navnlig kendskab til, at yngre dissidenter for nylig er blevet arresteret og fængslet efter at have kritiseret partiet via internettet? Dette har bl.a. ramt advokaten Le Chi Quang, journalisten Nguyen Vu Binh og dr. Pham Hong Son samt dissidenter, der har oprettet det demokratiske parti, bl.a. den tidligere oberst Pham Que Duong, Tran Khue, journalisten Ho Thu og forfatteren Tran Dung Tien?

Er Kommissionen villig til at tage skridt til at fremme ytringsfriheden og demokratiet i Vietnam?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christopher Patten

(8. maj 2003)

Kommissionen vil gerne over for det ærede medlem bekræfte, at den er bekendt med listen over samvittighedsfanger, som Liberty Flame Foundation har opstillet, og om de enkelte tilfælde, der er omtalt i forespørgslen.

Kommissionens politik over for Vietnam er at fremme og støtte stadige fremskridt på menneskerettigheds- og demokratiseringsområdet og give udtryk for bekymring, når der forekommer misbrug eller åbenbar forværring af situationen. Kommissionen arbejder tæt sammen med medlemsstaterne om overvågningen af menneskerettighedsudviklingen i landet og deltager i alle EU's demarcher om menneskerettighedsspørgsmål over for Vietnams regering, herunder spørgsmål om foruroligende enkelttilfælde.

Kommissionen deler de bekymringer, De Forenede Nationers Menneskerettighedskomiteé har givet udtryk for med hensyn til manglerne i gennemførelsen af den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder (ICCPR) i Vietnam. Der er berettet om omfattende begrænsninger af ytringsfriheden i medierne, hvilket er foruroligende og uforeneligt med artikel 19 i konventionen. Kommissionen beklager, at situationen synes at være blevet forværret i 2002. Desuden er det fortsat urovækkende, at der ikke findes særlovgivning om politiske partier, og at kun kommunistpartiet er tilladt.

EU, Kommissionen og medlemsstaterne har gentagne gange kraftigt opfordret den vietnamesiske regering til at øge respekten for politisk og religiøs frihed, styrke den økonomiske og sociale frihed yderligere og skabe juridiske rammer til støtte for udviklingen af et mere aktivt civilsamfund, hvilket ville være en stor fordel for landet. Kommissionen og medlemsstaterne har senest givet udtryk herfor i deres fælles erklæring på mødet i den rådgivende gruppe i Hanoi i december 2002.

Kommissionen vil sammen med medlemsstaternes diplomatiske repræsentationer fortsat nøje følge menneskerettighedssituationen i Vietnam og træffe passende foranstaltninger.

(2004/C 70 E/041)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1348/03
af Bill Newton Dunn (ELDR) til Kommissionen

(10. april 2003)

Om: GATS og privatisering af vandforsyning

EU »opfordrer« nu 109 fattige lande til at privatisere deres vandforsyning.

Et problem ved at lade vandforsyningen i udviklingslande overgå til udenlandske selskaber er, at denne uundværlige tjeneste er et vigtigt led i et lands udvikling og en af nøgleindikatorerne for, at landet har en

velfungerende regering. Der er derfor ofte kraftig, til tider voldelig, modstand mod privatisering af vandforsyning, hvilket ville være en uigenkaldelig beslutning.

Modtager lande, som overvejer at overdrage deres offentlige tjenester til udenlandske selskaber, den bedst mulige rådgivning om, hvordan de kan sikre, at deres tjenester ikke primært vil blive drevet med henblik på udbytte?

Kan Kommissionen give et eksempel på, hvor privatisering af vandforsyningen i et udviklingsland har vist sig at være fordelagtig?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pascal Lamy

(23. maj 2003)

Fællesskabets opfordringer inden for rammerne af GATS (den almindelige overenskomst om handel med tjenesteydelser) blev fremført over for 109 partnere i WTO (Verdenshandelsorganisationen) i juli 2002. Blandt disse 109 WTO-medlemslande har Fællesskabet anmodet 54 udviklingslande og overgangsekonomier om, at de indgår forpligtelser vedrørende tjenesteydelser på miljøområdet. Fællesskabets opfordringer inden for dette område gælder også f.eks. vandopsamling, -rensning og -distribution samt spildevandsforvaltning.

I den sammenhæng mener Kommissionen, at det stadig er regeringerne, der vil have hovedansvaret for, at vandforsyningen og spildevandsforvaltningen fungerer effektivt og retfærdigt for alle befolkningsgrupper. I mange tilfælde vil det i øvrigt være den offentlige sektor, der kommer til at stå for udførelsen af disse tjenester. Det er vigtigt at understrege, at Fællesskabet ikke opfordrer til privatisering af offentlige foretagender, og det er ikke formålet at forsøge at påvirke regeringerne til at bevæge sig i den retning.

Kommissionen er enig med det ærede medlem i, at effektive og til situationen veltilpassede lovgivningsmæssige rammer er afgørende for levering af vandrelaterede tjenester, navnlig når regeringer beslutter sig for at inddrage den private sektor i nøgletjenester, såsom vanddistribution.

Kommissionen mener imidlertid, at inddragelse af den private sektor i bestræbelserne på i samarbejde med regeringer og civilsamfundet at effektivisere vand- og sanitetsydelser og styrke investerings- og forvaltningskapaciteten navnlig i udviklingslandene er en måde at forbedre disse tjenester på. Det er imidlertid klart, at man, før man træffer beslutning om en bestemt løsningsmodel (herunder også de, der inddrager den private sektor), objektivt må undersøge alle de foreliggende muligheder, så man kan træffe det mest hensigtsmæssige valg og indføre passende lovgivningsmæssige rammer samt etablere overvågningsmekanismer, så det sikres, at offentlighedens interesser varetages bedst muligt. Liberalisering af handel i vandrelaterede tjenester inden for rammerne af WTO-reglerne kan anvendes som et instrument til at lette infrastrukturinvesteringer, styrke vandforvaltningskapaciteten og fremme den teknologiske udvikling, samtidig med at der tages hensyn til udviklingslandenes administrative kapacitet og lovgivningsmæssige rammer.

Når alt kommer til alt, er det op til den enkelte regering at opstille sin målsætning og træffe beslutning om, hvordan de vil søge at opfylde den, og det er ikke Fællesskabets hensigt gennem de opfordringer, det har fremsat inden for rammerne af GATS, at søge at indvirke på disse valg.

Fællesskabet støtter inden for rammerne af sine programmer for udviklingssamarbejde aktivt udviklingslandene med forbedringer og reformer af vanddistribution og spildevandsforvaltning. Kommissionen har f.eks. foreslået oprettelsen af en EU-vandfond med et budget på 1 mia. EUR med henblik på at give befolkningerne i 77 lande i Afrika, Vestindien og Stillehavsområdet, der har undertegnet Cotonou-aftalen (AVS-landene), adgang til rent drikkevand og acceptable sanitetsforhold.

Hvad angår de enkelte landes erfaringer med reformer inden for vandsektoren, foreligger der en bred vifte af yderst nyttige oplysninger, navnlig fra OECD (Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling), som har beskæftiget sig intenst med dette område, og fra donorer, såsom Verdensbanken, som har samarbejdet med de enkelte modtagerlande om reformer inden for vandsektoren.